

er fremdeles af Vigtighed for Fiskerne, saa snart der er Tale om, at de ønske Vedtægter for at kunne tage deres Beslutning om, hvorvidt de skulle ønske saadanne Vedtægter eller ikke, og hvad der skal staa i dem, at de kunne faae at vide, hvorvidt det saa beholder sit Forblivende og sit ubelukkende Forblivende ved de Fredningsbestemmelser, der ere truffne ved Vedtægterne, saaledes at der ikke ved Siden deraf bliver Tale om Fredningsbestemmelser i Henhold til Lovens §§ 9 og 41. Jeg er særlig fra Fiskernes og navnlig fra Fiskerne i Ulfunds Side bleven anmodet om at bringe dette Spørgsmaal paa Bane. De ere der i Begreb med at ville antage Vedtægter; men det Spørgsmaal staar for dem som noget meget Essentielt, om de saa have Lov til at fiske i den øvrige Del af Ulfund, som ikke er fredet i Vedtægterne, eller om der er Mere eller Andet, der skal fredes i Marts—April—Mai, end det, der er fredet efter disse Vedtægter. Det er et Spørgsmaal, som ogsaa vil have sin Betydning i mange andre Farvande, og det vil derfor være mig hjært, om den meget ærede Indenrigsminister enten i Dag eller ved en senere Leilighed maatte kunne give et fyldestgjørende Svar paa, hvorledes man fra Regjeringens Side stiller sig til dette Spørgsmaal.

Sagb: Dengang jeg i sin Tid begjærede Ordet, var det for at rette en besynderlig Misforstaaelse af det ærede Medlem fra Ribe (Bustf); men der er siden dengang dhyngt en saadan Bunte Misforstaaelser ovenpaa den, at det vilde være et forjæves Arbejde at imødegaa dem. Jeg skal derfor indfrænke mig til kort og godt at benegte, at vi i Høre føle os synderlig trykkede ved Udfaldet af de sidste Valg. Vi savne ganske vist et Par kjendte Ansigter her i Salen, som vi nødig vilde savne; men selve Resultatet af Valgene finde vi ingenlunde saa uheldigt. Det er saa langt fra, at vi føle os mere eller mere tilbøielige til at gaa paa Akkord, end vi vare forinden, at jeg tør erklære for mit Vedkommende og for deres, hvis Stemning jeg kjender, at vi inden Valget og mange Aar tilbage have havt en fuldkommen ligesaa forsoulig Stemning som nu.

Sordum: Det er i disse Dage omtrent 3 Aar siden, at jeg sidst havde den Ære at være Medlem af dette Thing, og i disse 3 Aar er der foregaaet ikke saa ganske Lidt paa det politiske Omraade og særlig Meget paa det finantistelle Omraade. Vi ere alle sammen kjendte med, at den bugnende Statskasse er bleven noget lettere end for

3 Aar siden, det hjælper rigtig godt i den Retning. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig videre derved. Vi vide alle, hvilken voldsom og farlig Bei vor nuværende Regjering er inde paa, og vi vide ogsaa alle her i Thinget, hvor det vil føre os hen. Det sidste Valg har været et glædeligt Vidnesbyrd om, at ogsaa Folk udenfor Thinget ere begyndte at have en Forstaaelse af, paa hvilken Maade der regjeres. Det er sikkert, at den fører Landet hen til økonomisk Elendighed. I den Retning peger det Hele ganske vist. Men den medfører noget Mere, den medfører en Bitterhed, en Strid i det danske Folk, som kan have meget farlige Følger. Endelig maa vi vistnok være enige om, at den fører til en Demoralisation, som er høist farlig, og det kunde vistnok bevises ved klare og tydelige Exempler. Vi kjende jo alle de sidste Begivenheder og vide, hvorledes Demoralisationen voger i Befolkningen, baade paa Sædelighedens og andre Omraader. Det er jo ikke saa underligt, at det ser saaledes ud med Embedsstandens Kasser hertillands, naar den øverste Administration, Statskassens administrerende Folk, handle paa den Maade med den, som de have handlet i en Arrække. Det er jo ikke underligt, naar Statskassens Midler bruges paa en efter Folkets Mening aldeles ulovlig Maade, at der ogsaa nede i den lavere Administration bliver gjort noget lignende. Vi have haft Bevijer paa i disse tre Aar paa, at det ser sørgeligt ud paa mange Steder, og der kunde vistnok være overordentlig god Grund for Regjeringen til virkelig at lade undersøge, hvorledes vor Embedsstand sidder i det i Danmark; men det vil jo være let forstaaeligt, at denne Regjering ikke gjør det, den lader ikke en saadan Undersøgelse foretage, i ethvert Tilfælde ikke, saalænge de selv regjere paa den Maade, hvorpaa de nu have regjeret i en Række af Aar. Det er imidlertid ikke herom, at jeg skal tale videre, det har der allerede været talt meget om tidligere, da jeg var her, og i den Mellemtid, hvor jeg ikke har været her. Men der er Noget, jeg ønsker at gjøre et Par korte Bemærkninger om, og det er den social-økonomiske Bei, som Regjeringen er slaaet ind paa. Det kan jo ikke bestrides, at det ser ganske glædeligt ud, at der endog saa fra en Regjerings Side som den nuværende, der administrativt handler, som den handler, dog lægges Mærke til, hvad der forlanges af Befolkningen, hvad der forlanges i de brede Lag, og den har jo virkelig lagt Mærke dertil, det fremgaar af de sociale Lovforslag, som den i de sidste Rigsdagssamlinger har forelagt Thingene. Disse Forslag — jeg skal nævne Ulykkes-